

4. Управління навколишнім середовищем. Оцінка життєвого циклу. Певна мета, сфера дослідження і інвентаризаційний аналіз : ISO 14041-2000 [Електронний ресурс]. – Режим доступу до сайту : http://www.mintrans.gov.ua/uk/mtzu_decrees/print/625.html

5. Управління навколишнім середовищем. Оцінювання екологічної ефективності. Загальні вимоги : ISO 14031-2001 [Електронний ресурс]. – Режим доступу до сайту : http://www.mintrans.gov.ua/uk/mtzu_decrees/print/625.html

6. Про охорону навколишнього природного середовища : закон України № 1264-ХІІ від 25.06.1991 [Електронний ресурс]. – Режим доступу до сайту : <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=1264-12>

РОЗРОБКА ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНИХ ЗАСАД СИСТЕМИ ЕКОЛОГІЧНО ОРІЄНТОВАНОГО ЛОГІСТИЧНОГО УПРАВЛІННЯ

Сагайдак-Нікітюк Р.В., д.ф.н., проф. кафедри менеджменту і адміністрування Національного фармацевтичного університету

Голубцова К.К., здобувач Національного фармацевтичного університету

Канж Б., студентка 4 курсу напряму підготовки «Менеджмент» Національного фармацевтичного університету

В Україні вже протягом багатьох років занепокоєння викликає проблема зростання захворюваності населення. Так, за даними Державного комітету статистики смертність в Україні за 2012 рік склала 663,1 тис. осіб [1], що на 3% більше середнього показника смертності населення країн Європи та на 4% – країн Євросоюзу [2]. Основними причинами смертності є захворювання системи кровообігу (у 2012 рік їх частка становила 65,8%) та новоутвореннями (14%). Стосовно динамки захворюваності населення, спостерігається збільшення хвороб новоутворення, системи кровообігу та сечостатевої системи [1]. На смертність і захворюваність населення України, як і на інші демографічні показники, впливає цілий комплекс факторів: демографічних, соціально-економічних, медичних, природно-біологічних, політичних, екологічних, етнічних тощо.

Одним з факторів є екологічний фактор. В Україні на сучасному етапі відслідковується загострення низки проблем у сфері поводження з відходами і постає потреба у розробці сучасних підходів до їх розв'язання, що насамперед стосується організації належного поводження з відходами. З точки зору фінансової складової діяльності фармацевтичних підприємств постає питання забезпечення належного рівня акумуляції фінансових ресурсів, створення системи резервування коштів на відповідні потреби та системи пріоритетів фінансування згідно з ієрархією цілей державної політики. Це і спонукає необхідність розробки відповідного організаційно-економічного механізму поводження з відходами.

На сьогоднішній день провідними зарубіжними та вітчизняними компаніями застосовуються певні логістичні підходи до організації виробництва, що дозволяє їх підвищити організаційно-економічну стійкість в умовах жорсткої конкуренції. Логістичні системи є одним з найбільш економічно ефективних механізмів управління виробництвом, при цьому в процесі функціонування можуть здійснювати екодеструктивний вплив на довкілля.

У загальному вигляді логістичне управління підприємством являє собою наскрізне і інтегроване управління бізнес-процесами з просування продукції і супутніх йому матеріальних та інформаційних потоків від джерела виникнення до кінцевого споживача з метою досягнення максимальної ефективності діяльності підприємства з урахуванням впливу на довкілля. Логістичне управління охоплює всі етапи переміщення матеріального потоку і складові процеси: закупівля субстанцій і основних і матеріалів → транспортування субстанцій і основних і матеріалів → складування субстанцій і основних і матеріалів → виробництво лікарських засобів → складування лікарських засобів → транспортування лікарських засобів до аптечної установи → складування лікарських засобів в аптечній установі → реалізація лікарських засобів кінцевому споживачу.

Організаційно-економічний механізм реалізації еколого-орієнтованої логістичної системи передбачає оцінку екодеструктивного впливу діяльності, як системи в цілому, так і її складових на довкілля, розробку ефективних інструментів узгодження економічних, екологічних та соціальних інтересів господарювання та вирішення виникаючих протиріч.

Основними структурними елементами механізму управління логістичними системами різних рівнів є: цілі та завдання управління, об'єкти управління, методи та інструменти управління. До основних завдань логістичного управління крім традиційних інструментів, пов'язаних з виробництвом і доставкою продукції відповідної якості, в необхідні терміни і з найменшими витратами, належать еколого-орієнтовані аспекти управлінню з урахуванням особливостей підприємства.

1. Державна служба статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>

2. Європейська база медико-статистичної інформації [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://medstat.gov.ua/ukr/statreports/access.html?id=6>

ЕКОЛОГІЧНА КОМПОНЕНТА СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ

Смачило В.В., к.е.н., доцент кафедри економіки Харківський національний університет будівництва та архітектури

Баляба В.О., студент 4 курс, напрямку підготовки «Економіка підприємства» Харківський національний університет будівництва та архітектури

Зміна економічних формацій, підвищення ролі людини в створенні вартості, формування економіки, заснованої на знаннях, носіями яких є людина, вимагають зміни відношення всіх суб'єктів економічних відносин, підвищення їх відповідальності за використання обмежених ресурсів, за напрям розвитку соціально-економічних відносин людства взагалі. Тому останнім часом, у якості принципів даного розвитку, виступає соціальна відповідальність всіх суб'єктів соціально-економічних відносин, якими можуть бути окремі особи, громади, бізнес-структури, регіони та держави. Саме соціальна відповідальність повинна стати фундаментом розбудови системи взаємовідносин в суспільстві.

Дефініція соціальної відповідальності має дискусійний характер та багатоваріантність розуміння. Вона отримала широке поширення серед закордонних дослідників, які стояли у витоків даного напрямку, таких як: Дж. Расел, Ф. Котлер, У. Баффетт, М.Х. Мескон, П. Самуельсон, У. Нордхаус. Слід відмітити, що теоретичні дослідження принципів соціальної відповідальності набули широкого практичного втілення у багатьох сферах життя в країнах з ринковою економікою, що дозволило перейти від «жорстокого» капіталізму до ведення бізнесу на засадах відповідальності перед суспільством на всіх рівнях та сферах. З переходом України до ринкових принципів господарювання питання соціальної відповідальності почали підніматися та досліджуватися такими відомими вітчизняними науковцями як: А.М. Колот, О.А. Грішнова, В.К. Грищук, Е.М. Лібанова та іншими.

В своєму дослідженні Грищук В.К. [1] вважає соціальну відповідальність фундаментом, на якому проводиться розбудова всієї системи відносин у суспільстві, що дозволяє їй виступати невід'ємним елементом у макросистемі людина-держава-суспільство. Дана думка підтверджується й у роботі [2], де соціальна відповідальність характеризується, як взаємовідносини між особистістю, суб'єктом господарювання, державою і соціальною групою (суспільством), засновані на виконанні ними взаємних обов'язків та своїх зобов'язань, які виходять з нормативних актів, що регулюють соціальні відносини, а також з традицій та ціннісних установок. Тобто загальна соціальна відповідальність включає в себе як добровільні елементи, так і ті, що прописані у нормативних актах.

В даному дослідженні будемо виходити з того, що соціальна відповідальність є соціальним явищем, яке може виникнути лише в суспільстві, у результатів формування правил, норм поведінки та дій всіх суб'єктів таких відносин, їх виконання, контролю,